

„Kas tead ka, kust ma praego tullen? — „Ei tea!“ — „Ma tulin sinno lihakärniist, otsin sealt terve härja pea.“ — „Kus ta sul siis on?“ küssib lihbonik. — Paggari wastab: „Mütssi al!“ ja lähhab naerdes omma teed.

Piissokesest ülle-ilma suur.

Söldakse kül, et piissokesest säädemest suur tulli võib tõusta, ja se on ka üsna tössi, aga ni suurt kahjo posle kellegist egga ühhegist piissokesest ašjast tõusnud, kui Adama ja Ewa õuna sõgist: — paar lõua täit, ja — keik mailma ferra purja täis.

Mees lõob ennast.

Opmann wahhib aknast välja, näab, et sead temma kartuhwlete sees, hüpab omma poisi, küssib: „Ütle Jaak, kelle warganão sead need on, mis seal mo kartuhwlete sees? Ma lõdon sead ja siggade perremehhe mahha!“ — Pois watab, — naerab — ütleb wimaks: „Need on jo teie omma sead!“